

خوای گهوره ئاسووده تره به تهوبه کردنی یه کیک له ئیوه؛ زیاتر له ئاسوودهیی یه کیکتان که وشتره کهی بدۆزیته وه پاش ئه وهی له زهوبه کی فراواندا ونی کردبوو

له ئه نه سی کوری مالیکه وه -پره زای خوای لیبت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «خوای گهوره ئاسووده تره به تهوبه کردنی یه کیک له ئیوه؛ زیاتر له ئاسوودهیی یه کیکتان که وشتره کهی بدۆزیته وه پاش ئه وهی له زهوبه کی فراواندا ونی کردبوو». وله ربوایه تیکدا: له ئه بی هورهیره وه -پره زای خوای لیبت- که پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- ده فرمویت: «خوای گهوره ئاسووده تره به تهوبه کردنی به نده کهی کاتیک تهوبه ده کات بۆ لای ئه و، زیاتر له ئاسوودهیی یه کیک له ئیوه که له سه ر پشٹی وشتره کهی بوو له زهوبه کی فراواندا، وله ناکاو وشتره کهی لئ ونبوو که خواردن و خواردنه وه وشتومه که کانی له سه ر پشٹی بوو، بۆیه لئی بئ هیوا بوو، وهات بۆ لای دارپک به بئ هیوا بوون له وشتره که وباره کهی سه ری، هه ر به و شیوه یه بوو؛ سه بر ده کات وشتره که لای وه ستاوه، و ره شمه کهی گرت، وپاشان له خویشیدا ووتی: خودایه تۆ به ندهی «منیت و منیش پهروه ردگاری تۆم! له خویشیدا هه له ی کرد

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- هه والی ئه وه ده دات که خوای گهوره ئاسووده یه به تهوبه کردنی به نده کهی بۆ لای په رستنی وجیبه جیکردنی فه رمانه کانی به دل سوژی له دل یه وه، زیاتر له ئاسوودهیی پیاوێک له زهوبه کی فراواندا بیئت، وهیچ مرۆفیک و خواردن و خواردنه وه یه کی پئ نه بیئت، پاشان وشتره کهی ون بیئت، و ئه م پیاوه بجیئت بۆ لای دارپک بخه ویت و چاوه پرسی مردن بکات! که بئ هیوا بووه له وشتره کهی وله ژبانی، چونکه خواردن و خواردنه کهی له سه ر پشٹی وشتره کهی بوو، و وشتره که ون بوو، کاتیک به و شیوه یه بوو؛ له ناکاو وشتره کهی دۆزیه وه که ره شمه کهی گیربووه به و داره ی ئه و له ژیر سیبه ری خه وتوووه، ئایا چۆن وه سفی ئه م ئاسووده یه ده کریت؟ ئه م ئاسووده یه هه رگیز وه سف ناکریت، مه گه ر که سیک خۆی ئه م حاله ته ی به سه ردا هاتیبیت! چونکه زۆر ئاسووده و دلخۆشه، و دلخۆشه به ژبان پاش ئه وهی خۆی بۆ مردن دانابوو، بۆیه ره شمه ی وشتره کهی گرت، و ووتی: (خودایه تۆ به ندهی منی، و من پهروه ردگاری تۆم!)، و یستی وه سف و ستایشی خوای گهوره بکات و بلیت: (خودایه تۆ پهروه ردگاری منی، و من به ندهی تۆم!)، به لام ئه و به هۆی ئه و دلخۆشیه مه زنه وه هه له ی کرد.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4313>

